

1. Mult m-ntreabă cucuțu
2. D-am avut zile și bune
3. Omuțu cu supărare
4. Mănînce-te, bade, amaru
5. Fetele de pe Vișauă
6. Mutule, nu fi nebun
7. Rău mă doare mâna mea
8. Și-iară zic și-iară mă-ntorc
9. Mi-o venit o veste-asară
10. De ăştia feciori avem
11. Mare hireş voinicel
12. Num-atâta să trăiesc

21. MULT MĂ-NTREABĂ CUCUȚU

Inf. Ioana Urzac, com. Botiza
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu de Sus

Tempo de Horă

Mult mă-n-treabă cu-cu-tu, Mult mă-n-treabă cu-cu-tu,
Cum imi chia-mă dră-gu-tu? Cum imi chia-mă dră-gu-tu?

Cîntat:

Mult mă-ntreabă cucuțu,
Cum imi cheamă drăguțu?

Dictat:

Eu i-am răspuns numai aşa:
Am un drăguț albeneț
Cu trei rînduri de păr creț;
Pe degete cu inele,
Gura lui, faguri de miere,
Ce mi-i haznă de drăguț,
Dacă-i aşa de micuț,
Numai cît un păpănuț¹;
Da' nu-i de vină mîndru,
Ci-i de vină maică-sa,
L-o scăldat în apă rece
De acee n-o putut crește.

Frunză verde rostopească²,
Lom mîna-n cîmp să pască,
Să pască prin cel ptiruț³,
Să mai crească-on pticuruț⁴;
Să pască și iarbă tare
Să crească-on pticuț mai mare;
Să pască și-iarbă de munte,
Sajungă să mă sărute!
— Mamă, ca și-al meu drăguț,
Numai în Pește⁵ este-on struț,
Cînd-i negru la cămăși,
Da-i mai mîndru decît tăți;
Cînd îi lăut⁶ și schimbăt
Nu-i fecior ca el în sat;
Cînd să prinde și se gată,
Toată lumea mi-l arată:
— Ni! Drăguțu tău, tu fată!

¹ Păpănuț — dim. de la pepene — castravete.

² Rostopească — negelăriță.

³ Ptiruț — dim. de la pir, plantă din familia gramineelor.

⁴ Pticuruț — dim. de la pic, puțin.

⁵ Pește — Budapesta.

⁶ Lăut — pieptănat.

Din patru rînduri, cu cezura principală în

24. D-AM AVUT ZILE ȘI BUNE

Inf. *Erina Hoza*, com. *Strîmtura*
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Tempo de Horă

D-am a-vut zi - le ___ și bu - ne, D-am a-vut zi - le ___ și bu - ne
Cî - te-s_ re-le ___ și nu-s bu - ne, țoa - te vin la mi - ne-a - nu - me;

Cintat:

D-am avut zile și bune,
Cîte-s rele și nu-s bune,
Toate vin la mine-anume;

Dictat:

Cîte-s rele și nu-mi plac,
Toate mi se dau de cap,

Mîndră floare-i norocu,
Nu răsare în tot locu,
Ci răsare lîngă vale,
Cin-o AFLĂ bine-i pare;
Și răsare lîngă tău¹,
Cin-o pierde-i pare rău,
Pecum am pierdut-o și eu.

¹ Tău — lac.

32. OMUȚU CU SUPĂRARE

Inf. *Erina Minica*, com. *Ieud*
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Tempo de Horă

O - mu - fu cu su - pă - ra ___ re,
O - mu - fu' cu su - pă - ra - re, Ce sa - mă - nă
nu ră - sa ___ re, Ce sa - mă - nă nu ră - sa .. re

Cintat:

Omuțu cu supărare,
Ce samănă nu răsare.

Dictat:

Că și eu mi-am sămănat
Tot un strat de măghieran
Și n-o răsărit șohan¹;
Tot un strat de busuioc
Și n-o răsărit de loc.
Pe omuțu supărat
Da-l cunoști și pe umblat;
Merge pe drum chitiliu²
Și din cap sămăluind³.

Omuțu'cu supărări
Hireș⁴ horia pe cărări.
Supărăt ca mine nu-i
Numai cucu cu doi pui,
Nici acela nu-i ca mine
Că mai are pe oarecine.
Nici în lume să nu fie
Supărăt să-mi credă mie.
Să te văd, lume, arzind,
N-aș mai sări să te sting,
D-aș sări să te aprind;
Să te văd arzind cu pară,
N-aș ieși nici pîn afară.
Dacă văd că n-am tigneală⁵;

¹ Șohan — nicicind, niciodată.

² Chitiliu — fncetinel.

³ Sămăluind — socotind.

⁴ Hireș — frumos.

⁵ Tigneală — tihna, odihnă.

Din patru rînduri, cu cezura principală în

57. MĂNÎNCE-TE, BADE, AMARU

Inf. Maricuța Cioban, com. Vișeu de Mijloc
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Tempo de Horă

Cîntat:

Mă-nînce-te, bade, amaru,
Cînd fi mere ¹-n drum cu caru !

Dictat:

Alt amar nu te mă-nînce,
Fără carul și să strice;
Îi sta-n drum și l-i tomni ²
Si bughet ³ de-amar și-a fi.
Bată-te, mîndrule, bată,
Nouă fire de săcară,
Nouă fire de piperi
și doruțu meu de ieri.
Din arat pînă-n săpat,
Să te-ntoarcă mă-ta-n pat;
Din culesul cînepii
Pînă-n ruptu cămășii,
Să te-ntoarcă doctorii,
Să te-nveți, bade,-a minți !
Mîndruluț, de mi-i lăsa,
Eu, mîndruluț, ti-oi blăstăma,

Atîta, mîndruluț, să zaci
Pe pătuț de lemn de fagi,
Pîn-a trece os pîn ⁴ os,
Cioantele ⁵ prin pat în jos;
Să vadă, mîndruluț, mă-ta
Că ti-o blăstămat drăguța;
Să vadă și tată-tău
Că ti-am blăstămat, mîndruluț, eu.
Nu, vreau alta mîndrului,
Fără masa cucului
și sprijoana vîntului;
Uibble din țară-n țară
Ca și cucu de pe vară,
Cu merindea subsuoară.
Mîndruluț, fir de sansiu ⁶,
Vrut-aș fi să nu te știu,
Că de cînd te știu pe tine,
N-o rămas inima-n mine;
De aş pune-o pe cîntar
N-ar trage ca doi bunzari ⁷;
De-aș pune-o pe fonturi ⁸,
N-ar trage ca doi fluturi.

¹ Mere — merge.

² A tomni — întocni, a repară.

³ Bughet — destul, suficient.

⁴ Pîn — prin.

⁵ Ciont — os.

⁶ Sansiu — garoafă.

⁷ Bunzar — gîndac de mai.

⁸ Font — greutate de o jumătate de kilogram.

59. FETELE DE PE VIŞAUĂ

Inf. Andrei Covaci, preot, com. Bîrsana
Reg. Baia Mare, raion Sighet

Tempo de Horă

Cîntat:

Fetele de pe Vişauă
Pun găinile-n bicauă ¹

Dictat:

Ş-aşa le facă să oauă
Să cumpere verigi ² nouă,
Să le deie la feciori,
Să le joace-n sărbători.
Tot mie mi-a poruncit,
Tot un fecior de măran
Să-i fac struţ ³ de măghieran,
Să-l puie după cure(auă),
Să-l sărute cînd a vrea,
Să gandea(scă) că-i gura mea.

— Eu iară i-am poruncit:
Măghieranu nu mi-i mare,
Nici n-oi fa(ce) la fiecare
Că nu ştii mîndru purtare:
Nici în crîşmă cu berea,
Nici-i în drum cu besada ⁴;
Nici-i în crîşmă cu vinu,
Nici-i în drum cu cuvîntu.
Nu ţi-oi fa(ce), mîndrule, nu,
Că nu ţi-i bun cuvîntu.
Dragostile tinerele,
Nu se fac din muierele,
Făr' din buze subțirele
Şi din grumaz cu mărgele,
Şi din degete cu inele.

¹ Bicauă — un fel de piedecă.

² Verigă — verighetă.

³ Struţ — buchet.

⁴ Besadă — cuvînt, vorbă.

82. MUTULE, NU FI NEBUN

Inf. Petre Prișifi, lăutar. Com. Săliște
Reg. Baia Mare, Rn. Cehul Silvaniei

Citat :

Mutule, nu fi nebun,
A sări la om în drum;

Dictat :

Măi mutule, nu fi beat,
A sări la om în cap.
Focu tare m-o lovit
În uliță lîn-un zid,
Da' nici tare l-o durut,
Numai fire ¹ i-o făcut;
Da' nu l-o durut nici-i tare,
Numai spaima i-a fost mare;
Da' nu l-o nici tare lovit,
Numai-n fire și-o vinit!

Zis-am zău și m-am jurat
Că n-oi merge seara-n sat
La nevastă cu bărbat!
Cînd fu dragostea mai dulc
Pe bărbat, dracu-l aduce,
Eu îl întreb de trăit,
El mă-ntreabă a ce-ai vinit?
Eu l-întreb de sănătate,
El îm dă cu bota-n spate,
El a dat și eu am dat
Coita ² nevastă a strigat:
— Ho, nu da, că mi-i bărbat
El văzind o ferestuță,
M-o zvîrlit în grădinuță,
Acolo-a fost urzicuță,
M-o urzicat pe picioruță!

Coita de nevastă tot rîdea
Și la mine tot vinea.
Mă-mbia de sănătate,
Eu nu pot de scărpinate;
Mă-mbia cu sărutat,
Eu nu pot de scăpinat,
Morții ei care o dat!
Merg plugari cu plugurile,
Nevestele bat crîșmele;
Seara vin plugarii-n sat,
Nevestele zac în pat;
Bărbatu vine și-o-ntreabă:
— Ce bai ai, muiere dragă?
— Vai, bărbate,-s rău beteagă!

Bărbatu la cap o leagă
Cu despicătură ³-ntreagă.
În ce verde grădinuță,
Mîndru-ș plînge-o nevăstuță;
— De ce plîngi, tu nevăstuță?
— Da' cum focu nu mi-oi plînge,
Că m-o bătut bărbatu,
Că nu mi-l spun drăguțu;
Eu drăguțu nu l-oi spune
De m-or pune pe cărbune.
De l-oi spune,
În sus l-or pune,
De-oi tăcea,
L-oi mai avea!

¹ Fire — acțiune de a se întărîta, de a se enerva și a deveni furios.

² Coită — femeie imorală

³ Despicătură de lemn — o bucată de lemn, despicată din un lemn rotund.

Din trei rînduri

83. RĂU MĂ DOARE MÎNA MEA

Inf. *Dacia Buciu*, țărancă Com. Săcel,
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Allegretto (J·88)

Cintat:

Rău mă doare mîna mea,
Ai lume, lume dragă,
Că mi-o șezut hîdu-n ea.

Dictat:

De-ar fi durmit mîndru meu,
Nu m-ar durea aşa rău;
Să fi durmit bădiţa,
Uşoară ca şi pana !
Frunză verde nucă seacă,
Nu văd om frumos să-m placă;

Căci care mi-a plăcut,
L-a făcut neamă răgut ¹ ;
Şi care mi-ar plăcea
Mi-i vâruc ² din viaţa mea.
Zis-o mîndru că-l corteşte ³
Să doarmă pe mîna mea.
Şi pe mine m-a cortit
Pe a lui mînă de durmit,
Dacă tare l-am iubit !
Pentru tine ciung ⁴ pălit ⁵,
Hireş drăguţ mi-am urît ;

¹ Răgută — recrut, cătană.

² Vâruc — dim. de la vâr.

³ A corti — a avea plăcere, dor.

⁴ Ciung — copac fără crengi.

⁵ A păli — a se usca, a se veşteji.

Pentru tine ciung uscat,
Hireş drăguţ mi-am lăsat !
Ti-oi lăsa, ciungule-n pară ¹
Ş-oi iubi pe mîndru iară ;
Ti-oi lăsa, ciungu, pe tine
Ş-oi iubi pe mîndruţ bine,
Măgheran de pe păminte,
Ieşi-m, mîndrule-nainte,
Pentru două, trei cuvinte,
Şi mai dă mîna cu mine.
Mîndrior, de despărţire,
Îţi mulţumesc de iubire.
Mîndrior de-a patra-sat,
Cu mîna ta ce mi-ai dat ?
De-ai dat turtă cu linte,
M-ai bolunzit ² de minte.
Şi mi-ai dat turtă cu mac
Şi m-ai bolunzit de cap.
— Hei, tu, mîndruluţu meu,
De gîndeşti să fiu a ta,
Mută-ţi în Berbeşti ³ casa ;
De gîndeşti să te iubesc,
Mută-ţi tu casa-n Berbeşti !

Hei tu, mîndruluţu meu,
De ţi-i voia de-nsurat,
Îţi spun drept şi-adevărat,
Eu n-am gînd de măritat
Şi nu-ţi ţin drumu legat.
Foaie albă din grădină,
Rumpe-te-aş din rădăcină
Să te dau la mîndra-n mînă,
Să te ducă la fintină.
La fintină, la sălcuţă ⁴,
Unde spal-a mea drăguţă,
Cu sopon şi cu albele
Şi cu roşii rumenele.
Mult mai stau şi mă gîndesc,
Pe ce drum, da, să pornesc,
Cu tine să mă-ntîlnesc,
De dorul tău mă topesc.
Cum mă culc, te şi visez,
Tind mîna, nu te găsesc ;
Numai dorul inimii,
Scris pe faţa perinii
Cu cerneala ochilor,
Ochilor, fărtăuşilor !

¹ Pară — flacără.

² A bolunzi — a înebuni.

³ Berbeşti — comună pe Valea Marei, la 10 km depărtare de oraşul Sighet.

⁴ Sălcuţă — dim. de la salcie.

84. ȘI-IARĂ ZIC ȘI-IARĂ MĂ-NTORC

Inf. Maria Stan, țărancă Com. Săpînța,
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Andantino (J=76)

1
2
3

Și-iară zic și-iară mă-ntorc: Sint fete de pătrupop 1 Sin- că n-au toa-te no-roc.

Cintat:

Și-iară zic și-iară mă-ntorc:
Sint fete de pătrupop ¹
Și-ncă n-au toate noroc.

Dictat:

Da' eu una păcătoasă,
De ce să fiu norocoasă?
Că de mine sint mai rele,

Norocu lor e-n vîlcele;
Zis-a popa și diiacu,
Să las pe mîndru la dracu,
Că mîndru mi-a mînca capu!
Că mi l-o mîncat de-ajuns,
Că nu-l mai pot ținea-n sus.
Hei tu, mîndruluțule,
Ajungă-te dor cu drag
Seara cînd ii ieși-n prag,

¹ Pătrupop — protopop, protoiereu.

28. MI-O VENIT O VESTE-ASARĂ

Inf. Maria Roman, com. Birsana
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Tempo de Horă

1
2
3
4

Frun - ză ver - de lo - zi - soa - ră,
Frun - ză ver - de lo - zi - soa - ră, Mi - o ve - nit - o ve - ste - a - sa - ră,
Frun - ză ver - de lo - zi - soa - ră, Mi - o ve - nit - o ve - ste - a - sa - ră

Cintat:

Frunză verde lozișoară¹,
Mi-o venit o veste-asară,

Dictat:

Carte-n masă mi-a sosit
La tabără de pornit.
El, din grai, aş-o grăit:
— Mîndrulică, mîndra mea!
Na inelu ăst de aur,

Pune-l în degetul tău,
Cînd inelu-a rugini,
Să ştii, mîndră, c-oi muri.
Ea din grai, aşa grăieşte:
— Mîndruluț, mîndrulul meu,
Na năframa de mătasă,
Pe margini cu aur trasă,
Cînd aurul s-o topăi
Să ştii, mîndrul, c-oi muri.
El la grajd o alergat,
Murguțul² l-a-ntărnițat³,

¹ Lozișoară — loză, sinonim cu «lozie», un fel de salcie roșie.

² Murguț — diminutiv din murg.

³ Întărnițat — înseuat.

91. DE ĂŞTIA FECIORI AVEM

Inf. Maria Mihali, țărancă, com. Săcel,
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Allegretto (♩ = 88)

Cîntat:

De ăştia feciori avem,
Tra, la, la,
Că s-ar duce și se tem,

Dictat:

Sărută ulceaua-n cui,
Ei gîndesc că-s mîndra lui.
Sai, miță, de pe cuptor¹
Și dă gură la ficioiri.
Haidați, fetelor, cu toate
Să facem fintină-n piatră,
Să se spele feciorii,
Că-s negrii ca bivolii;
Să se spelle mîndru meu,
Că-i negru ca ș-un șogău².
Du-te, mîndrulă, și fii bun,
Că te-așteaptă hida-n drum,
Cu-o uiagă de horincă³,
Da' eu nu ți-oi da nimică,
Că eu nu-s ca acea fată,
Ca să-m țin drăguț pe plată.

Tra la la,
Sărută păretele
Și gîndesc că-s fetele,
Tra, la, la, la, la, la, la, la, la;

Stau fetele și mă-ntreabă
De ce port cămașă neagră⁴,
Eu le spun c-aşa mi-e dragă:
Soponită, mi-e urîtă,
Neagră mi-e rînduluită,
Că mi-e inima cernită.
Aluniș cu-alune-n tău,
După mîndru-m pare rău,
Da' mai rău îi pare lui
Că ca mine alta nu-i.
Mîndrulă, de ți se pare,
Altmîntrilea-m umblă-n cale.
Eu-s o pruncă tinerea,
Alții umblă-n calea mea;
Ș-or vini și m-or peți
Și ca mine nu-i găsi;
Ș-or vini și m-or lua
Și ca mine nu-i afla.

Hei tu, mîndrulă meu,
Cîtă vreme vii la noi,
Mai bine să-ți dai la boi;
Cîtă vreme la noi tragi,
Mai bine să-ți dai la vaci;
Cînd l-i sete le dai fin,
Nu-i mai fi gazdă deplin;
Cînd l-i foame le dai apă,
Nu-i mai fi gazdă de treabă.

¹ Cuptor — o boltă rotundă în casele țărănești, unde se coace pîinea, iar deasupra este o vatră lată, unde căsenii se culcă iarna.

² Șogău — de la ung. *sovayo* — miner în mina de sare.

³ Horincă — rachiul, țuică.

⁴ Cămașă neagră — o poartă păcurarii maramureșeni cînd pleacă cu oile în munții Carpați, începînd cu luna mai pînă la începutul lunii septembrie. Este un fel de impermeabil, pregătit în lichid de unt de oaie și fructul de afine, care dă culoare neagră, și în acest lichid se fierbe cămașa păcurariului, care are apoi culoarea neagră, pe care insectele nu se pot incuba.

Din patru rînduri, cu cezura principală în

89. MARE HIREŞ VOINICEL

Inf. Maria Roman, țărancă, Com. Bîrsana
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Andantino (J=76)

Cîntat :

Mare hireş¹ voinicel,
Pe murg negru pătrărel²,

Dictat :

Pe uliță nemeșească,
Pe șatra cea armenească,
Trece mîndru, călărește,
Toată lumea mi-l ibește,
Da' să nu mi-l ibasc eu
Că m-ar bate Dumnezău.
Trece mîndru pe cal alb,
Blăstăma-l-aș, da' mi-e drag;
Trece mîndru pe cal brez,
Blăstăma-l-aș, da-l ibesc,
Batăr atîta mi-oi zice:
Mîndru de pe cal să pice,

Singele să-l năpădească,
Nime să nu-l opreasă,
Făr' lunița și trei stele
Și cornul năframei mele.

— Mîndruluț din Bîrsana,
Nu-ți bate murgu hiaba³,
Mama ție nu m-a dal
N-are mama făr' pe mine
Și m-a da unde-a fi bine,
Unde-i boties⁴ de oi
Și pluguț cu patru boi
Și feciorași numai doi.
Da-mi-a mie Dumnezău
Patru boi la plugul meu
Ş-on căluț de călărit
Ş-on drăgucior de iubit.
De m-ar bate cu bota,
Pe mîndra n-oi lăsa;

¹ Hireş — de la ung. *hiras* — vestit; aci are înțelesul de frumos.

² Pătrărel — cal asemănător cu zebra.

³ Hiaba — în zadar.

⁴ Boties de oi — turmă de oi.

92. NUM-ATÎTA SĂ TRĂIESC

Inf. Nița Timiș, țărancă, com. Borșa,
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu de Sus

Andantino (J.76)

Nu-m-a-tî - ta să tră esc, na, na, na,

Un-de-am ple-cat să so-sesc na, na, na,

Un-de-am ple-cat să so-sesc na, na, na.

Cîntat :

Num-atîta să trăiesc,
Na, na, na,
 Unde-am plecat să sosesc,
Na, na, na,

Diclat :

Pe dealu moisenesc¹
 Cu mîndru să mă-ntilnesc,
 Două vorbe să grăiesc
 Ș-apoi să mă despărțesc.
 Mîndruluț cu patru boi,
 Pune clopote pe doi,
 Cînd îi trece pe la noi,
 Pocnitoare² de mătasă,
 Să te-aud, mîndru, din casă.
 De-aș fi moartă de beteagă,
 M-aș ruga către mama
 Să-m deschidă fereastra,
 Să mă uit la dumăta.
 Mîndruluțu din bâtrîni
 Tot își ține rădăcini
 Ca piruțu³ p-îngă spini,
 O la vîrf, o la trupini;
 Vină, mîndruluț, în sat,
 Nu gîndi că te-am uitat.
 De te-am uitat cu gura,
 De la inimioară ba;
 De te-am uitat cu gîndu
 De la inimioară nu;
 De te-am uitat din cuvinte,
 De dragoste-m vine-aminte.

Su'lă, vînte, ca mai-nainte,
 Nu suflă aşa fierbinte;
 Suflă, vînte, mai înceat,
 Adă-l pe mîndru să-l văd,
 Tot să-l văd și să mă vadă
 Și de n-om fi laolaltă.
 Săracu mîndruțu meu,
 Dar i-a fi, pîn-a vini,
 N-am pe cine-i porunci,
 Făr' pe nor, o leac de dor
 Și pe stele,-o leac de jele,
 Eu singură nu pot mere;
 Și pe lună, voie bună,
 Eu nu pot mere singură.
 Poruncitu-mi-o mîndra,
 Tot mîndra și cu mama,
 Pe un firuț de secară,
 Să mă duc la ele-n țiară;
 Dar eu iar le-am poruncit
 Pe un fir de sansiu⁴,
 Cum oi merge, că nu știu?
 Dar eu iar le-am poruncit,
 Pe un firuț de neghină,
 Vino, mîndrulică, vină!
 De-aș ajunge zile multe
 Să mai ies o dată-n munte,
 Să hodinesc în prisacă
 Cu mîndra mea cea dragă,
 S-au fagii vîjăind,
 Pe mîndra-n frunză zicînd.
 În cel vîrfuț de obcină⁵
 Este-o cruce de cetină⁶,

Sub cetină este-n struț,
 Du-te, ciuntă-l, mîndruluț;
 Du-te, mîndruluț, și-l ciuntă
 Și de-a mea dragoste uită;
 Du-te, mîndruluț, și-l ia
 Și uită dragostea mea.

¹ Dealu moisenesc — dealul de lîngă satul Moiseiu (lîngă Vișau).

² Pocnitoare de mătasă — partea de la capătul biciului care pocnește.

³ Pir — plantă din familia gramineelor; se întinde pe pămînt și face mare pagubă.

⁴ Sansiu — garoafă.

⁵ Obcină — cărare pe vîrful muntelui.

⁶ Cetină — un soi de brad (*juniperus communis*).

COLINDE

1. La mijlocul cerului
2. Colo sus ca mai în sus
3. Coborît-a coborît
4. Sus în vîrful muntelui

A. ÎN MĂSURĂ DE $\frac{6}{8}$

Din trei rînduri

105. LA MIJLOCUL CERULUI

Inf.: Petre Ardelean, cantor Com. Berbești,
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Tempo de Horă (J. 54)

Cîntat:

La mijlocul cerului,
Florile dalbe de măr,
Este-un pom a raiului,

Dictat:

Pe la poale-mpoleit¹,
La mijloc fi zugrăvit,
La vîrfuț într-aurit.
Dar acolo cine sede?

Şădu-ş² patru rîndunele
Şi-ş împleteșc luminele;
Lumini dalbe ca de ciară,
Să se vadă peste țară!
Multă cale mi-am călcat,
Tot cale de nouă zile,
Am călcat în două zile!
Că murgu mi-o cimpăzit³,
Aducînd pe Domnul Sfint.
La pîrîul lui Iordan,
La curțile⁴ lui Adam,

¹ Împoleit — zugrăvit, lustruit.

² Şădu-ş — își şed.

³ Cimpăzit — cu picioarele amortite.

⁴ Curte — casă domnească.

108. COLO SUS CA MAI ÎN SUS

Inf. Ana Ciceu Com. Budești,
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Allegretto (J·ss)

Cintat:

Colo sus ca mai în sus
Hai lin și iară lin
Frunză verde rozmarin

109. COBORÎT-A COBORÎT

Inf. Ileana Rednic Com. Cornești,
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Allegretto (J·ss)

Cintat:

Coborit-a coborit
Domnului Doamne
Coborit-a coborit
Domnul Hristos pe pămînt
Printre holde de grâu sfînt

E. ÎN MĂSURĂ DE $\frac{4}{4}$ ȘI $\frac{2}{4}$

116. SUS ÎN VÎRFUL MUNTELUI
(COLINDA PĂCURARIULUI)

Inf. *Mihai Bizeu*, învățător, com. Săcel,
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Andantino (♩ = 84)

Sus in-vîr-ful mun-te lui,
Hai li-nu-i, li-nu, Sub cruci-ța bra-du-lui.

Cîntat:

Sus în vîrful muntelui,
Hai, linu-i, linu,
Sub crucea bradului,

Dictat:

Erau trei păcurărei,
Cu oile p-îngă ei,
Doi mai mari, unu mai mic !
Păcurarii țin un sfat,
Pe cel mai mic l-au mînat
Cu găleata la izvor,
Pîn-ei or face sobor;
Cu găleata după apă,
Pîn-ei or fa(ce) judecată !
Ei o prins a vorovi:
— Pe unu l-om omorî !

Și pe cel mai mic l-au mînat
Să întoarcă oile,
C-o rătăcit bietele !
Oile le-o înturnat,
Dar grea lege i s-o dat !
Frații lui l-o întrebăt:
— Ce mortiță tu poftești ?
Ori din pușcă-mpușcat,
Ori din sabie dumicat ¹?
Ori să-l taie, ori să-l puște,
Ori să-l pui-ntru țăpuște ² !
— Altă moarte nu-m poftesc,
Ci din pușcă împușcat
Și din sabie dumicat.
El a strigat către ei:
— O, dragi frațiorii mei,
De s-a-ntimpla să mor eu,

¹ Dumicat — tăiat mărunt.

² Țăpuște — diminutiv de la țeapă — țepe.

DOINE

1. Doru și jelea mă strică
2. Doină (din leud)
3. Doină (din Vișeul de Mijloc)
4. Doină (din Leordina)
5. Duceți-vă, rîndunele
6. Vai de în și de pelin
7. A Păcurarului
8. Cucule, pană verzie

A. HORE LUNGI SAU «DUINE»

1. DORU ȘI JELEA MĂ STRICĂ *

Inf. Ana Costăniuc, com. Budești,
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Rubato, parlando

Cîntat:

Hăi că Frunză verde frunzulică,
Zîi măi, zîi măi, zîi măi, măi,
că Doru și jelea mă strică,
că Doru și jălea mă strică.

Dictat:

Unde-i mîndra cu doru
 Nu pot ara cu plugu,
 Că s-anină¹ plugu-n dor,
 Trag boii, numai nu mor
 Și s-anină plugu-n jele,
 Trag boii de rump tînjele².

Tu leliță, puișor,
 Scrie-m dorurile mele,
 Într-o carte lîng-a tale
 Și vino la noi cu ele,
 Că mă topesc de-a ta jele;

De cînd de acasă am plecat,
 Multă jele m-au mîncat;
 Cînd m-ajunge dor de casă,
 Inimuța-n mine-i arsă !
 Cînd m-ajunge dor de tine,
 Plînge inimuța-n mine,
 De dor nu mai văd pe nime;
 Pare-mi rău și-mi bănuiesc³,
 La inimă mă topesc !
 Măi puișor, de al tău dor,
 De la inimuță mor !
 Și de mult ce-mi bănuiesc
 La inimă mă topesc !
 Cît pot nu m-aș arăta,
 Dar mi se vede fața,
 Că-i galbenă ca ceară.

 Dorule, poamă amară,
 Ieși de la inimă afară,

* Utilizată în Icoana de la țară „La seceriș“.

¹ Anin, a anina — a agăța.

² Tînjeaua — tînjeala.

³ A se bănuie — a se supără.

4. DOINĂ*

Inf. Florea Ion a lui Indrel, lăutar, com. Ieud,
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Rubato

Vioară

Three staves of musical notation for Vioară, labeled 'Rubato'. The notation uses common time and includes measure endings marked with '~~'.

12. DOINĂ

Inf. Stefan Coaci, lăutar, com. Vișeu de Mijloc
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Rubato

Vioară

Three staves of musical notation for Vioară, labeled 'Rubato'. The notation uses common time and includes measure endings marked with '~~'.

15. DOINĂ

Inf. Andrei Măgh. Mătar, Com. Leordina
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Rubato

Vioară

Five staves of musical notation for Vioară, labeled 'Rubato'. The notation uses common time and includes measure endings marked with '~~'.

6. DUCEȚI-VĂ, RÎNDUNELE

Inf. Maricuța Cioban, com. Vișeu de Mijloc,
Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Poco rubato

Du-ce - fi - vă rîn - du - ne _ le _ Du - ce - fi _ vă _ rîn - du - ne - le .
 La fe - rea - stra _ min - dră me - le , La fe - rea - stra _ min - dră me - le

Cintat:

Duceți-vă, rîndunele,
La fereastra mîndrii mele

Dictat:

Și-i spuneți mîndrei aşa:
— Fă-te, mîndră, floare-albastră
În grădină, la fereastră,
Că și eu, mîndră, m-oi fa(ce)

Un firuț de ruguț¹ sfînt,
Să m-oi întinde pe pămînt.
— Fă-te, mîndră, floare-albastră
Tot în păhar, în fereastră,
Că și eu, mîndră, m-oi fa(ce),
Rozmolin² verde-nflorit,
Lîngă tine răsărit,
Să vadă că ne-am iubit.
Fă-mă, Doamne, un cucurbeu³,
La mîndruța pe sub brîu,

S-o-ntreb cum îi place,
Dragostea din ce se face?
Nici din pere, nici din mere,
Ci din buze subțirele,
Din degete cu inele,
Cum îs a mîndruței mele.
La fereastra mîndrii mele,
Aud cîntece cu jele;
— Taci, mîndrucă, nu tot plînge,
Nu vârsa lacrimi cu sînge,
Tot sînge și cu verin⁴,
La tine mai mult nu vin!
— Măi, mîndruț, de nu-i vini,
Să te bată atîta rău,
Cîtă frunză pe Șugău⁵
Să surcele ⁶-n ferestrău.
Să te bată atîtea rele,
Cîte pietri-s pe vălcele
Să păsări în cuiburile.

¹ Ruguț — diminutiv de la rug.

² Rozmolin — bot. rozmarin (*rosmarinus officinalis*).

³ Cucurbeu — curcubeu.

⁴ Verin — venin (rotacism).

⁵ Șugău — o vale în hotarul Sighetului; se pierde în rîul Mara.

⁶ Surcele — aşchii.

14. VAI DE IN ȘI DE PE LIN

Inf. Florin Coacă, com. Apșa de Jos, U.R.S.S.

Rubato

Vai de in și de pe - lin Și de om care-i străin Măi!
 Că nu-l cheamă ni - me la zin, Și ră nu-năi la mo - no - că,
 Măi și ca să-l fa - că de ni - mi că, Și ca să-l fa - că de ni - mi că.

Cîntat:

Vai de in și de pelin
 Și de omi care-i străin,
 Măi Că nu-l cheamă nime la zin¹.

Fără numai la horincă².
 Măi și Ca să-l facă de nimică
 și Ca să-l facă de nimică.

¹ Zin — vin.

² Horincă — răchiu.

C. DOINĂ URMATĂ DE O MELODIE DE DANS

16. A PĂCURARULUI

(CÎND ȘI-A PIERDUT ȘI REGĂSIT OILE)

Inf. Andrei Coaci, Iăutar, com. Ieud
 Reg. Baia Mare, Rn. Vișeu

Rubato

Andante

13. CUCULE, PANĂ VERZIE

Inf. Pălăguța Gavriș, com. Bîrsana
Reg. Baia Mare, Rn. Sighet

Rubato

Cintat:

Măi! Cucule, pană verzie,
Cîntă-n codru să se știe,
Daina mîndră și daina, măi!

Dictat:

Care cu care să fie;
Mîndru la mine să vie
Pe dumineca ce vine!
Să-și rătunze(ască) păru bine,
Să vie pîn'la mine.
I-oi fa(ce) struț¹ din două flori

Ș-oi fa(ce) but² la doi feciori:

Că pe mine m-o ocărît,
Buruianu dintre flori
Și ciufu³ dintre feciori!
Buruianu dintre cepe
Și urîta dintre fete.
Cuce, pasăre măiastră,
Zbori la mîndru-n fereastră
Ca să vezi ce face-n casă.
De-l vei afla suspinind
Vină de-m spune curînd:
C-atunci știu că mă iubește
Și la mine se gîndește.

De-l vei afla-n voie bună
Rîzînd cu alții-mpreună:
Tu să-mi spui adevărat,
C-atunci știu că m-o lăsat.

Cucule, pană roșie,
Cîntă-n lume să se știe:
Care cu care să fie;
Să văd și eu cu mîndru
Fi-om laolalt', o nu?!

¹ Struț — buchet de flori.

² But — necaz, supărare.

³ Ciuf — desfigurat, urit, scîrbos.